

TIO SYNDARE FÅR...

Forts. fr. sid. 11.

Hans första salva låg klart plus bortom målet men han ställde sin 22:a på nosen och drog salvan åt sig över målområdet. Sista J 22-roten fick väldiga hurrarop i kölvattnet, ty första välriktade salvan kom ena vingtanken på närmaste S 16 att explodera och väldiga lågor slog snabbt ut från karran, som snart i ännu högre grad än förut var ett minne blott.

Sammanlagt 80 J 22:or hade anfallit, då tunga F 16 med 26 Mustanger kom vrålande — det är fasligt vad vår nya J 26 är högljudd av sig — och sköt med sina sex 12,7:or. Det dröjde inte länge förrän ytterligare två S 16 stod i brand. Den ena torde ha fått en fullträffsalva av flottiljchefen, överstelöjtnant Knut Lindahl, själv, som inledde dessa tunga, stadiga jaktjätters mördande eld. Så kom en division (8 st) J 9:or — F 8:s sista reminiscens från de flydda beredskapsdagarna — och verkade ganska bortkommen i det snabba sällskapet. Trevliga ser de fortfarande ut, de gamla J 9:orna, men nu börjar vi bli bortskämda med högre jakthastigheter. 26 J 22:or avslutade dansen.

Det var ganska intressant att studera 22:ornas och Mustangernas olika uppträdande. De lätta, ytterst vändbara 22:orna anföll lika rörligt som flugviktsboxare, lika känsliga för piloternas fot- och spakintentioner som litet extra gaspådrag. I en 4-grupp på linje kunde man plötsligt få se ytter- eller innerplanen raska på litet extra och skena ifrån de andra medan de attraktiva mynningsflammorna sprakade om vingframkanterna. De var granna att se på dessa svenska lättviktare. Mustangerna hade betydligt större pondus, gick mera oemotståndligt sin säkra kurs fram och de sprutade onekligen också flera kulor över målen men de amerikanska 12,7:orna har ingen mynningsflam och så uteblev den extra attraktionen för åskådarna.

Som en nyplöjd åker

De speciella åskådarplanen — en Tp 9 (gamla goda Ju 86:an Gladan) med fina röda skinnstolar och en B 3C transport med Allebergstvåan fanjunkare Brinck vid spakarna samt många tvåsitsiga B 5, Sk 12, Sk 15 m. fl. — fick upp varvet nästan omedelbart efter skjutningen och det gällde att raska på med målbesiktningen. Nere kring målplanen såg fälttremsan ut som en nyplöjd åker och det var så tätt mellan fårorna, att man inte kunnat lägga dit en nyfödd baby, än mindre en fullvuxen soldat. De ovanligt små pappfigurerna hade också fått sitt — jag hann bara titta på de 20 figurerna runt ett av målplanen och de ha alla träffats med sammanlagt 48 skott.

De icke uppbrunna delarna av den S 16, som jag besiktigade, var fulla av kulhål. De tjocka trävingbalkarna hade inte utgjort något hinder för 13 mm-ammunittionen, som bara kilat rätt igenom. Plexiglasen i verandan var genomsållat av hål och i den fladdrande kroppsduken hade kulorna rusat igenom både med spetsen före och på tvären.

Ja, nog är låganfall — strafing — med jaktplan effektivt.

Bastin.